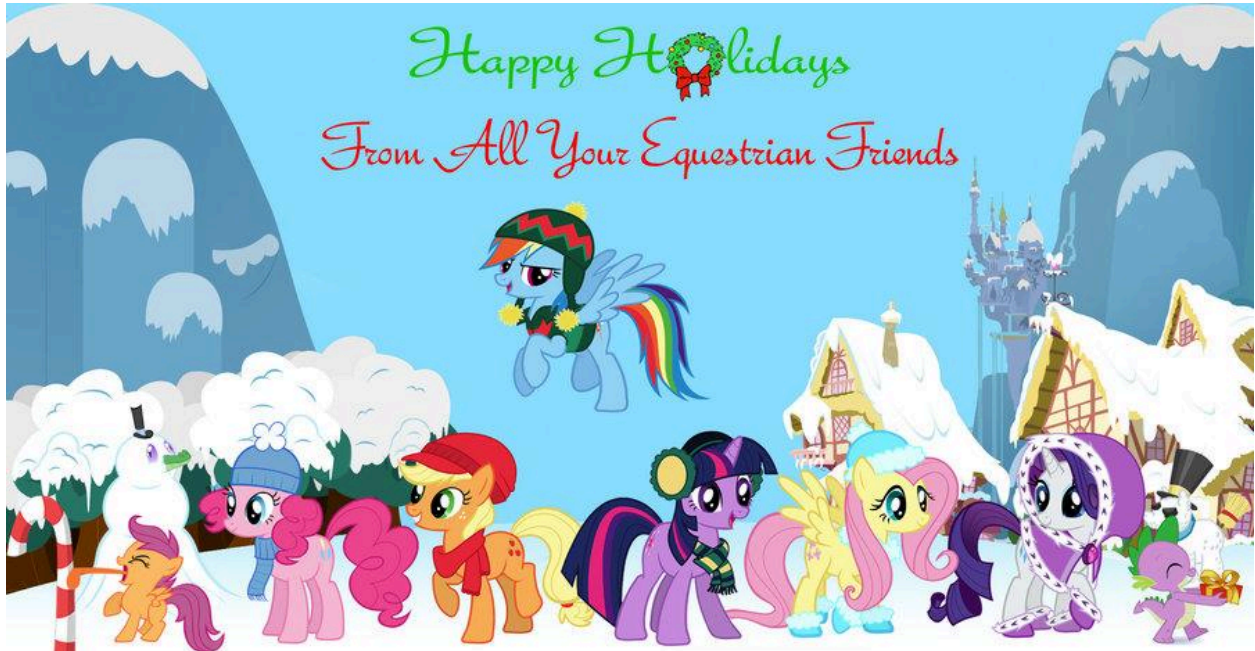

Budoucnost

Napsal: TheBestGamer

Přeložil: Dinopony

Blueblood se rozhlížel všude kolem a snažil se najít poníka s podobou Twilight. Jenže jediná věc v jeho okolí byla neprostupná tma. „Kam jsi zmizel?“ Zkoušel se ptát znova a znova, ale odpovědí mu byla jen ozvěna. Náhle něco zaslechl. Zvuk kopyt ve sněhu. Otočil se a uviděl poníka, který k němu směřoval. Tentokrát to byla Princezna Luna.

„Teto Luno? Prosím, že jsi to ty!“ škemral Blueblood. „Já už tohle nevydržím!“

Na tváři poníka se objevila lítost. „Musím tě zklamat, ale já nejsem tvá druhá teta, ale neboj se. Dobrá zpráva je, že já jsem tvá poslední zastávka. Ta špatná, že cesta se mnou je ta nejtěžší.“

Blueblood se zarazil. „Co tím myslíš?“

„Jsem poník Budoucích vánoc.“

„Ne!“ Blueblood škemral s očima plnými slz. „Já už nechci vidět nic dalšího, ne po tom, co jsem způsobil tetě Celestii!“

„Obávám se, že Celestiiin pláč nebyl ještě to nejhorší.“ To Blueblooda zmátlo ještě víc. „Jestli chceš vědět, co by mohlo být ještě horšího než tohle, tak pojď se mnou. Protože teď přichází budoucnost.“ Poté použila svou magii a přenesli se. Vše vypadalo stejně jako na Štědrý den. Podle světla se dalo typovat na odpoledne.

Blueblood se rozhlédl a nemohl uvěřit. „Tohle je budoucnost?“

Duch pokýval hlavou. „Dá se to tak říct.“ Blueblood rychle doběhl k oknu. „Je zítra! Je Štědrý den!“

Pořádně se rozhlédl po ulici. Nikdo tam nebyl. „Kde jsou všichni? Tuhle dobou by ulice měly být plné.“

„Jsou ve svých domovech. Někteří ještě našťvaní, někteří jen v depresi.“

Blueblood se na ni ohlédl. „Neměli by být na vánoční slavnosti?“

„Tu zrušili hned z několika důvodů. Jedním z nich byly včerejší události.“

„A ty další?“

Duch se na něj podíval. „Jednoduše řečeno, všichni byli našťvaní kvůli včerejší noci. Spousta z nich dělala na výzdobě, která to včera odnesla, takže momentálně nejsou moc veselí.“

„Proč? Co se stalo?“ Blueblood se začínal bát čím dál víc.

„Jestli si dobře pamatuješ, bylo ti řečeno, že jakákoli akce vyvolá reakci. Většina z těch, kteří měli na starosti dekorace, se začala navzájem obviňovat. Prý kdyby ti druzí svou práci udělali líp, mohli přežít alespoň nějaké ozdoby.“ Blueblood v šoku se nezmohl ani na slovo. „Tohle vedlo k argumentům, argumenty ke rvačkám a rvačky k...“ Na chvíli se zarazila. „No, vlastně už k tomu zbytku.“

„A to tohle nemůžou nechat plavat a příští rok se z toho poučit?“

„A ty bys na to dokázal nemyslet?“

Ať se na to Blueblood díval z jakéhokoli pohledu, musel to uznat. Něco takového se jen tak neututlá. Stále se ale ještě nevzdal naděje na jinou budoucnost. „Jenže ještě pořád musejí poslouchat Celestii. Copak jim ty boje nezarazila?“

Duch je oba přesunul do brzčího rána. „Vidíš snad, že by poslouchali?“

Uviděli rvačku, které se zúčastnil asi každý obyvatel Canterlotu. A to všechno jen kvůli včerejší nehodě. „Tohle všechno, to se děje kvůli mně?“

„Celestiažel ano.“

„Tak moment! Jak to, že to Celestie nezastavila?“

„Zkoušela to. Nejen ona, ale i Luna, její studentka i s přáteli a rodinami. Ti všichni se pokoušeli je zastavit. Pokoušeli se to zastavit, jenže ať už zkoušeli cokoli, nedokázali je zvládnout všechny.“

Blueblood sklopil uši. „Ne. Já tomu nevěřím. Tohle se nemůže stát na Vánoce.“

„Přesně to se jim snažili říct, jenže oni je neposlouchali.“

Pořád tomu nemohl uvěřit. Tohle nemůže být budoucnost. Tohle nedovolí! Rozběhl se k poníkům a snažil se je zastavit.

„O co se snažíš? Oni tě nevidí, ani neslyší.“ Duch se mu snažil domluvit.

Blueblood to sice slyšel, ale to ho nezastavilo. „Prosím, přestaňte! Přestaňte se prát.“ Samozřejmě nikdo nereagoval. Přiběhl k Celestii a ostatním. „Teti, prosím, zastav je.“ Žádná reakce. „Twilight, prosím pomoz mi s přáteli to zastavit.“ Zase nic. „Žádám vás na kolenou!“ Pokusil se je popostrčit, ale místo toho jimi prošel. Ztratil rovnováhu a spadl na zem. Oklepal se a ohlédl se na bojující poníky. "Já vás žádám, přestaňte bojovat."

„Kolikrát ti ještě mám říkat, že tě nevidí ani neslyší.“ Duch ho došel přímo před něj.

„Ne! Tohle nemůže být pravda. Chtěli, aby vše bylo perfektní, jenže na tom nezáleží. Vánoce jsou o tom být s rodinou a rodinou, ne o dokonalosti.“ Jen co to dořekl, uvědomil si, co ho sem vlastně přivedlo, a začal brečet. "Spletl jsem se. Celou dobu jsem se pletl.“ Zavřel oči a zakryl si je, nepřestával však plakat. „Chci to všechno vzít zpátky.“

„Nechci, aby se to stalo, když už to znám.“

„Prosím, nenech to takhle, já to můžu změnit!“

„Já můžu zabránit těm bojům!“

„JÁ SE ZMĚNÍM!!!“